

nerne gaar forgæves eller har Vanskeligheder ved at opnaa deres Laan gennem Statsanstalten, kan jeg naturligvis ikke sige noget om, for Laanesagerne kommer først til Finansministeriet, naar Statsanstalten foreslaar Laan givet; saa skal Finansministeren give sit Samtykke eller nægte det. Jeg kan altsaa ikke vide, hvem der har været i Statsanstalten og faaet Afslag. Men jeg har ganske vist en Mening, der vistnok ikke er overensstemmende med det ærede Medlems, og det er den, at Statsanstalten bør anbringe sine Midler saa vidt muligt i hurtigt realisable Effekter, og at lange Laan, ydet Kommunerne, og endnu mere lange Laan eller Prioritetslaan til private egentlig ikke er den Anbringelse, som man kan mene er formaalstjenlig. Enhver saadan Forsikringsanstalt mener jeg maa være belavet paa hurtigt at kunne gøre sine Midler rede. Der kan ske Ting, der gør det nødvendigt. Derfor forekommer det mig naturligt, at Statsanstalten har saadanne Papirer liggende, der hurtigt kan realiseres, og det kan Laan paa langt Sigt til en Kommune eller en Panteobligation ikke saa let som Statspapirer, i dette Tilfælde f. Eks. danske Statspapirer; der har endnu ikke været nogen Vanskelighed ved at sælge danske Statsobligationer. Jeg er altsaa noget uenig med det ærede Medlem i, at Statsanstalten just skulde være en Laaneanstalt for Kommunerne. Det er efter min Mening ikke svært for Kommunerne at opnaa Laan. Det forekommer mig, at Bankerne er et naturligt Sted for Kommunerne at henvende sig. Men for Resten har Finansministeren som saadan ikke Indflydelse paa Laanenes Ydelse, bortset fra, at der skal øves en vis Kritik fra Finansministerens Side med Hensyn til Sikkerheden for dem; det øvrige overlades til selv Bestyrelsen.

Jeg hører nu, at dette Lovforslag efter det konservative Folkepartis Ønske skal i Udvalg, skønt det forekommer mig, at den ærede Ordfører for det konservative Parti ikke havde nogen virkelig Indvending at gøre mod Lovforslaget, men vilde acceptere det, saaledes som det er. Dette Udvalg skulde imidlertid bruges til at skaffe Oplysning om, hvorledes den nye Forretningsfører tænkte sig sin Virksomhed. Det har ikke i min Rigsdagsindring nogen Sinde været Motivet for Udvalgsnedsættelse, at man ønskede at høre en bestemt Embedsmand udtale sig om, hvordan han tænkte sig at forme sin Virksomhed. Og naar den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti har hørt, at denne Virk-

somhed kun kan omformes derigernem, at Lovgivningsmagten ændrer Reglerne for Anstaltens Virksomhed, saa er der for mig noget ret fantastisk — men derfor ikke uoverensstemmende med det ærede Medlems Karakter — i, at han just ønsker Udvalg nedsat af den Grund; men en Minister har jo ikke noget at gøre med, om der bliver nedsat Udvalg eller ikke. Jeg kan kun sige, at det er for saa vidt uheldigt, at man vil benytte et Udvalg til at søge Oplysning hos andre end Ministeren. Det er Ministeren, der skal yde de Oplysninger, et Udvalg kan kræve, medens det dog bliver mindre praktisk — og det forekommer mig heller ikke overensstemmende med Praksis —, at man nedsætter Udvalg for at søge Oplysninger hos Embedsmænd.

Formanden: Det 16de Medlem fra Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Det er underligt at høre en radikal Minister i den Grad være feskraekket for Forandringer, som Tilfælet er med den højtærede Finansminister i dette Forhold. I sine første Bemærkninger kunde han ikke tænke sig, at man skred til at opslaa et Embede som det vakant, thi det var aldrig passeret for. Ja, hvis vi aldrig kunde foretage os noget, som ikke var foretaget før, ved jeg ikke, hvad det skulde blive til med Radikalsmen. Den højtærede Finansminister oplyser, [at Forretningsføreren har udledelsen af den daglige Virksomhed at gøre. Jeg har netop ogsaa tænkt mig, at det var det, Forretningsføreren havde at gøre med, og i den Virksomhed maa Initiativet ligge til at skitsere de Hovedlinier for Anstaltens Virksomhed, som senere hen bliver drømt af den samlede Ledelse. Og her er det, jeg har tilladt mig at sige, at jeg ikke vel kunde tænke mig, at en Matematikertillige var en dygtig Forretningsmand, og som Forretningsfører for denne Anstalt kunde jeg ønske en dygtig Forretningsmand, men jeg har, som jeg allerede er udtalt, ikke den Ære at kende Forretningsføreren; det kan derfor godt være at denne forener alle disse Egenskaber. I saa Fald maa han være en meget ualmindelig Personlighed, og det har jeg Lov til at haabe, at han er. Tiden vil vise det.

Med Hensyn til mit Ønske om at bringe Sagen i Udvalg forbavsedes den højtærede Finansminister, fordi dette